

תת"ע 2121/08/15 - מדינת ישראל נגד נחום כהן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2121/08-15 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת רונה פרסון

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
נחום כהן
הנאשמים

הכרעת דין

1. נגדי הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של אי חגירת חגורת בטיחות בזמן נהיגה, עבירה על תקנה 83 ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. על פי עובדות כתוב האישום, בתאריך 8/3/15 בשעה 10:40 נהג הנאשם מונית סקודה מס' 539-87 בחיפה, ברוחב העצמאות בצומת עם רחוב הנמל מבלי שהוא חגור בחרגורת בטיחות.

3. הנאשם כפר בעבודות כתוב האישום. אישר כי לא היה חגור בחרגורת בטיחות אך הוסיף וטען כי "הרכב היה מכובה" וכי השוטר לא נתן לו להגיב במקום.

4. מטעם המאשימה העיד רס"מ נזאר מטר והוגשה הודעת תשלום קנס שערף.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שיעינתי בדו"ח ושקלתי טענות הצדדים, הגיעו לכל מסקנה לפיה עובדות כתוב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

לקביעה זו הגעתו בהיוטי מודעת לעובדה כי עדותו של עורך הדוח היא עדות יחידה בהליך פלילי ומשכך, בטרם ביסטי עלייה את מצאי בתיק זה, הזהרתי את עצמי ובוחנתי את העדות ואת דוח' התנוועה בוחן מעמיק, עד שלבסוף שוכנעתי לקבוע כי עדותו של עורך הדוח מתארת מהימנה ו邏輯ית את הנסיבות עבור לביצוע העבירה ורישום הדוח ולהלן אפרט.

6. רס"מ נזאר מטר (להלן: "מטר" או "השוטר") תיאר את נסיבות האروع בדוח (**ת/1**) כדלקמן:

"נагת ברכב הנ"ל בלבד, הגיע מרוח' העצמאות ונפנה לרוח' הנמל, מבלי לחגור חגורת בטיחות. עמדתי סטטי בנמל 9, הבחןתי בعبارة דרך החלון של הנהג שהיה פתוח, הייתה קשורה עין עם הנהג ועם העבירה עד עצירתו במקום עמדתי. זיהיתי בביטחון שהחגורת מונחת על הדפנזה של הרכב, ליד הנהג, יש לציין שהנהג החזיק טלפון נייד ביד שמאל על אוזן שמאל תוך כדי נסיעה, הסבירה מהות העבירה לנוהג, אור יום וראות טוביה".

מת/1 עולה כי השוטר הבחן בנאים שאינם חגור ואף מחזיק טלפון נייד ביד שמאל בסמוך לאוזנו השמאלית תוך כדי נסיעה.

בחקירהו הנגדית נשאל השוטר האם הנאשם היה עם נסע ברכב והשיב שה הנאשם היה בלבד ברכב שאחרית לא היה נותן לו דוח' שכן מדובר בנהג מוניות. עוד נשאל האם הנאשם כיבת המנווע בשעה שעצר והשיב כי הדבר לא צוין בדוח' מאוחר והוא התיחס לעבירה שבוצעה תוך כדי נהיגה ולא למצב הרכב לאחר מכן.

7. השוטר עומת עם טענת הנאשם כי לא עמד בסמוך לבית מס' 9 כפי שנרשם בדוח', אלא בסמוך לבית מס' 1 שכן, לדבריו הנאשם, הוא היה בתחילת הרחוב והעד השיב כי הוא עמד בסמוך לבית מס' 9 שזה למעשה הבניין הראשון כאשר פונים לרוח' הנמל מרוח' העצמאות בכיוון נסיעת הנאשם.

בחקירהו הנגדית, השוטר עמד על גרסתו וחזר וציין כי הבחן בנאים בזמן נסיעה כאשר הוא לא חגור ולא נסע בריכבו עם טלפון נייד ביד שמאל, אך הוא בחר לוותר לנאים על עבירות הטלפון וייחס לו רק עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות, העבירה נשוא כתוב האישום שבפניו.

מצאתי להאמין לגרסת השוטר ולקבל את עדותו, שכן התרשםתי כי היא עקבית, מהימנה ולא נסתרה בחקירהו הנגדית.

8. הנאשם בחקירהו הראשית מסר את גרסתו כדלקמן:

"אני נסעת מרוח' העצמאות עם נסעת. בפינת העצמאות רוח' אחד פינת הנמל, הנסעת ירצה, כשאני

עמוד 2

עם אנשים לא חייב לשים חגורה, لكن לא הייתה עלי חגורה. פניה ממש קטנה ימינה זה אפילו אין לזה מטר, פניתי ימינה ונעמדתי בפניה. כיביתי את המנווע, התקשרתי לאן שאני ציריך, כל חדש נמצא שם, מוסר שם מסמכים. השוטר ניגש אליו מרחוק של קילומטר אול', מסוף הרחוב והתחיל לשאול למה אני בלי חגורה ולמה אני מדבר בטלפון. אז אמרתי לו שהאتو מכובה וזכותי לעשות מה שאני רוצה. זה לא שער אותו במהלך נסעה. האטו עמד. לא נסע. זה הכל. אני נהג מונית".

גם בעדותו הראשית וגם בחקירהו הנגדית אישר הנאשם כי בשום שלב של הנסעה לא חגר חגורת בטיחות ופעל כך מאוחר והיה עם נוסעת ברכב. מעודתו עולה כי לאחר שהוירד את הנסעתו הוא המשיך בנסעה למרחק קצר "אין זה מטר" שם מצא חניה לרכיבו.

בחקירהו הנגדית טען כי השוטר לא יכול היה להבחן בו ממוקם עמידתו והוסיף כי גם הנסעתו אותה הוריד לדבריו, לא ראתה שהשוטר עצר אותו שכן ירדה מהרכב ומיד הלכה מהמקום. עוד הוסיף כי מאוחר והפריע לאוטובוס והאוטובוס צפר לו, הוא עשה "פניה קצרה ימינה ממש מצאתי מקום שם" להחנות את רכבו לצורך המשך עיסוקיו במקום, מסירת המסמכים (פרוטוקול הדיון מיום 20.3.17, עמ' 4 שורות 9-29 ו-25).

9. יש לציין כי תגובתו הראשונית של הנאשם, כפי שנרשמה ב"דברי הנהג" ותועדה בת/1 הייתה: "**אני כל يوم מגע לכאן למסור מסמכים לגברת משרד**". אף שההנ帀ט טען במועד הcpfira בעבודות כתוב האישום כי השוטר לא הקשיב לו במקום ולא שמע את גרסתו הרוי שההנ帀ט עצמו מסר בפני גרסה דומה לו זו שנרשמה מפי במועד האירוע על פיה הוא מסר מסמכים במשרד המצרי במקום קבוע.

10. אני סבורה כי יש בעדותו של הנאשם כי פנה ימינה והמשיך בנסעה, אף אם קצרה מאוד כאשר הוא אינו חגור, כדי לחזק את גרסת השוטר ועדותו ולבסס הרשעה בתיק כאן. יחד עם זאת, אני מקבלת את גרסתו של הנאשם שמדובר בנסעה למרחק של "מטר אחד" בלבד, שכן מכלול הנסיבות ואף מתייארו של הנאשם עצמו עולה כי מדובר במרחק ארוך יותר. כאמור, אף אם היה נהג מרחק קצר כדי שטען הרוי שמדובר, למעשה, בהודאה של הנאשם בביצוע העבירה, שכן היה עליו להיות חגור בחגורת בטיחות בהיותו בלבד ברכב, גם בנסעה למרחק קצר.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי התקיימו רכיבי העבירה כפי שמיוחס לנ帀ט.

11. אני מבכרת את גרסתו של השוטר כי הבחן בנאשם נהג מרחק העצומות אל רח' הנמל כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות, אשר הייתה עקבית ומהימנה ואף נתמכת, כאמור, באחת מגרסאותו של הנאשם על פני שלל גרסאותו של הנאשם לרבות עדותו כי ישב ברכב עם מנוע כבוי כשהוא לא חגור ושוחח בטלפון.

12. סיכומו של דבר אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשעת את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

.13 המזיכרות תשלח עותק הכרעת הדיון לצדים, לנאשם לכתובת ג'ורס 42/20 חיפה, וזמן אותם לשמיית טיעונים לעונש בפניו ליום 25.10.17 בשעה 13:00.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ח, 24 ספטמבר 2017, בהיעדר הצדדים והסכמתם.